

7 in 8 Direktive 2002/91/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o energetske učinkovitosti stavb (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 12, zvezek 2, str. 168) v povezavi s členom 29 Direktive 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb (UL L 153, str. 13)

Izrek

1. Kraljevina Španija s tem, da v določenem roku ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev s členi 3, 7 in 8 Direktive 2002/91/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o energetske učinkovitosti stavb, ni izpolnila obveznosti iz teh določb.
2. Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 118, 21.4.2012.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 15. januarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – Association de médiation sociale proti Union locale des syndicats CGT in drugim

(Zadeva C-176/12) (¹)

(Socialna politika — Direktiva 2002/14/ES — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 27 — Določitev nekaterih pragov zaposlenih delavcev za vzpostavitev predstavniških teles zaposlenih — Izračun pragov — Nacionalna ureditev, ki je v nasprotju s pravom Unije — Vloga nacionalnega sodišča)

(2014/C 85/04)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Association de médiation sociale

Tožene stranke: Union locale des syndicats CGT, Hichem Laboubi, Union départementale CGT des Bouche-du-Rhône, Confédération générale du travail (CGT)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Cour de cassation (Francija) – Razlaga določb Direktive 2002/14/ES Evropskega

parlamentarja in Sveta z dne 11. marca 2002 o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti – Skupna izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije o zastopanju delavcev (UL L 80, str. 29) – Razlaga členov 27, 51, 52 in 53 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Razlaga člena 6(1) in (3) PEU – Možnost sklicevanja na zgoraj navedene določbe v sporih med posamezniki, zato da bi se preverila skladnost nacionalnega ukrepa za prenos direktive – Dopustnost nacionalne zakonske določbe, s katero so izračuna števila zaposlenih v podjetju, predvsem za določitev pragov za vzpostavitev predstavniških institucij, izvzeti delavci, ki imajo nekatere vrste pogodb o zaposlitvi

Izrek

Člen 27 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, sam ali v povezavi z določbami Direktive 2002/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti, je treba razlagati tako, da se nanj, kadar nacionalna določba za prenos te direktive, kakršen je člen L. 1111-3 francoskega delovnopopravnega zakonika, ni v skladu s pravom Unije, ni mogoče sklicevati v sporu med posamezniki, da se navedena nacionalna določba ne bi uporabila.

(¹) UL C 184, 23.6.2012.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 16. januarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Audiencia Provincial de Oviedo – Španija) – Constructora Principado S.A. proti Joséju Ignaciu Menéndezu Álvarezu

(Zadeva C-226/12) (¹)

(Direktiva 93/13/EGS — Potrošniške pogodbe — Prodajna pogodba za nepremičnino — Nedovoljeni pogoji — Merila presoje)

(2014/C 85/05)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Audiencia Provincial de Oviedo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Constructora Principado S.A.

Tožena stranka: José Ignacio Menéndez Álvarez

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Audiencia Provincial de Oviedo – Razlaga člena 3(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288) – Pojem znatnega neravnotežja – Merila, ki jih je treba upoštevati

Izrek

Člen 3(1) Direktive Sveta št. 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako:

— za obstoj „znatnega neravnotežja“ ni nujno, da imajo stroški, ki bremenijo potrošnika na podlagi pogodbenega pogoja, zanj znaten ekonomski učinek glede na znesek zadevne transakcije, ampak lahko ta izhaja iz dejstva dovolj resnega posega v pravni položaj, ki ga potrošniku kot pogodbeni stranki zagotavljajo veljavni nacionalni predpisi, bodisi v obliki omejitve vsebine pravic, ki jih v skladu s temi predpisi črpa iz te pogodbe, bodisi v obliki oviranja izvrševanja teh pravic ali celo v obliki naložitve dodatnih obveznosti, ki jih nacionalna pravila ne določajo;

— predložitev sodišče je pristojno, da presoja obstoj morebitnega znatnega neravnotežja ob upoštevanju narave blaga ali storitve, za katere je bila sklenjena zadevna pogodba, in vseh okoliščin, ki so obstajale v času sklepanja pogodbe, ter vseh drugih pogojev te pogodbe.

(¹) UL C 227, 28.7.2012.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. januarja 2014 – Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska proti Evropskemu parlamentu, Svetu Evropske unije

(Zadeva C-270/12) (¹)

(Uredba (EU) št. 236/2012 — Prodaja na kratko in določeni vidiki poslov kreditnih zamenjav — Člen 28 — Veljavnost — Pravna podlaga — Pooblastila Evropskega organa za vrednostne papirje in trge za posredovanje v izjemnih razmerah)

(2014/C 85/06)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: A. Robinson, agent, skupaj z J. Stratfordom, QC, in A. Henshawom, barrister)

Toženi stranki: Evropski parlament (zastopniki: A. Neergaard in R. Van de Westelaken ter D. Gauci in A. Gros-Tchorbadjijska, agenti), Svet Evropske unije (zastopniki: H. Legal in A. De Elera ter E. Dumitriu-Segnana, agenti)

Intervenientke v podporo toženima strankama: Kraljevina Španija (zastopnik: A. Rubio González, agent), Francoska republika (zastopniki: G. de Bergues, D. Colas in E. Ranaivoson, agenti), Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri, agent, skupaj z F. Urbanijem Nerijem, avvocato dello Stato), Evropska komisija (zastopniki: T. van Rijn, B. Smulders in C. Zadra ter R. Vasileva, agenti)

Predmet

Ničnostna tožba – Veljavnost člena 28 Uredbe (EU) št. 236/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o prodaji na kratko in določenih vidikih poslov kreditnih zamenjav (UL L 86, str. 1) – Institucionalno ravnotežje – Kršitev pogojev, ki jih je Sodišče v sodni praksi določilo za prenos pooblastil na agencije – Kršitev členov 290 PDEU in 291 PDEU – Kršitev člena 114 PDEU – Dodelitev pristojnosti za ukrepanje Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge (ESMA) – Diskrecijska pravica, ki jo ima ESMA za potrebe njene intervencije in sprejemanja ukrepov – Značilnost ukrepov, ki jih lahko sprejme ESMA

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska se naloži plačilo stroškov.
3. Kraljevina Španija, Francoska republika, Italijanska republika in Evropska komisija nosijo svoje stroške.

(¹) UL C 273, 8.9.2012.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 16. januarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof – Nemčija) – Finanzamt Düsseldorf-Mitte proti Ibero Tours GmbH

(Zadeva C-300/12) (¹)

(Davek na dodano vrednost — Delovanje potovalnih agencij — Odobritev popusta potnikom — Določitev davčne osnove za opravljanje storitev v okviru posredovanja)

(2014/C 85/07)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesfinanzhof